Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціськаньска ч. 10, дверѣ 10

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнйôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администрація „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 111.	Нинѣ: Завтра:	гр. к. Патрикія Талалея муч.	рим. к. Анеліи 1. Червень	Второкъ 19 (31) мая 1892.	Всходъ сонця 4 г. 7 м.; заходъ 7 г. 50 м. Баром. 767 терм. + 31·4° + 17 0°.	Рôкъ II.

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю Палаты пословъ веля ся дальша дебата надъ кредитомъ додатковымъ на запомоги для урядникôвъ державныхъ. Послы Гофманъ и Фусъ промавляли дуже за тымъ, щобы палата держалась своеи первѣстнои ухвалы означаючои высоту кредиту на оденъ міліонъ зр.

Міністеръ фінансôвъ дръ Штайнбахъ вказувавъ на то, що вôдъ часу внесеня предложень буджетовыхъ буджетъ австрійскій стоить пôдъ контролею публичнои опініѣ Австріѣ и цѣлои Европы. Міністеръ просивъ щобы Палата розважила, що вôнъ жадавъ уповажненя до затягненя позички, а въ виду того годѣ згодити ся на ухвалу, котра выкличе въ буджетѣ дефіцітъ. Колибъ Палата обставала при своѣй ухвалѣ, то вôнъ не мôгъ бы взяти одвѣчальности на себе за наслѣдки. Въ найблизшôмъ буджетѣ увзглядни́ть вôнъ по можности жаданя урядникôвъ, однакожь систематичне управильнене платнѣ буде вымагати найбôльшихъ жертвъ. Міністеръ не зволѣкавъ бы зъ внесенемъ дотычного предложеня, колибъ не побоювавъ ся ємѣны въ публичнôй опініи на случай выступленя зъ новыми податками. Колижь западе згôдна ухвала обохъ палатъ, то въ виду довгои дороги, яку приписуе конституція, урядники въ сѣмъ роцѣ нѣчого бы не достали.

Пос. Леваковскій домагавъ ся управильненя платнѣ трохъ або чотирохъ найнизшихъ ранґъ урядникôвъ державныхъ, а пос. Масаржікъ жадавъ призволеня дальшихъ 500.000 зр. изъ запасôвъ касовыхъ. — Справоздавець Беръ успокоювавъ міністра що до обавы дефіціту и припоручавъ приняти внесене комісіѣ. По сѣмъ ухвалила Палата приступити до спеціяльнои дебаты и ухвалила законъ пôсля внесеня комісіѣ (міліонъ зр.), а вôдтакъ приняла законъ и въ третôмъ читаню. — Слѣдующе засѣдане назначено на второкъ.

Комісія валютова вже уконституовала ся. Предсѣдателемъ выбрано пос. Яворского, а его заступниками пословъ Пленера и Дейма. Перша мериторична розправа въ комісіи мае вôдбути ся нинѣ.

Управильнене рускои правописи.

Въ краевôй Радѣ школьнôй вôдбуло ся дня 25 с. м. пôдъ проводомъ віцепрезидента тоижь Рады засѣдане анкеты для управильненя рускои правописи. Въ засѣданю сѣмъ взяли участь: инспекторы краевй Иванъ Левицкій, Северинъ Днѣстряньскій и Болеславъ Барановскій; професоры університету дръ Омелянъ Огоновскій и дръ Смаль Стоцкій; професоры ґімназій: о. Алексей Тороньскій, Наталь Вахнянинъ, Иванъ Верхратскій, Кость Лучаковскій, Илярій Огоновскій, Теоф. Грушкевичь, о. Онуфрій Лепкій; професоръ семинаріѣ учительскои Омелянъ Партицкій. Другій покликаный професоръ учительскои семинаріи, п. Олександеръ Барвѣньскій, оправдавъ ся листомъ, що прибути не може, и на письмѣ подавъ свою опінію. Анкета ся ухвалила слѣдуючихъ десять точокъ:

1. Знакъ „ъ" по твердыхъ согласныхъ вôдкидае ся; треба отже писати: дуб, хат, и т. д. — Въ словахъ зложеныхъ зъ применниками: „в, з, над, об, під", въ серединѣ слова ставити замѣсть знаку „ъ" значокъ (') такъ званый апострофъ и писати н. пр. в'орати ся з'явити ся.

2. Знакъ мягкій „ь" писати тамъ, де его треба до змягченя согласнои н. пр. въ словѣ „коваль"; тамъ однакожь, де вôнъ есть безъ потребы, опускати и писати н. пр. муж, кров, и т. д. замѣсть мужь, кровь.

3. Йотоване „е" писати буквою „є", н. пр. жите, бє, пє.

4. Вуквы я, є, ю, писати на початку слова, по самогласныхъ и по такихъ согласныхъ, котрй можуть мягчити ся н. пр.: ягня, моя, вяну и т. д. — По тыхъ же согласныхъ, котрй мягчать ся, означають „я, є, ю" властиво чисту самогласну зъ пореднымъ „ь" н. пр. „зять" а „затя", „знанє" „знаня, и т. д.

5. Йотоване „о" писати „йо" на початку и по самогласныхъ, н. пр. Йосифъ, майоръ. — По согласныхъ же, котрй мягчать ся, писати „ьо" н. пр. сльоза.

6. Букву „і" (зъ одною точкою) писати тамъ, де чути чисте „і", н. пр. дім, сіль, добрі и тамъ, де не мягчить ся попередна согласна н. пр. віра, місто, мід, тобі.

7. Йотоване „і", котре выговорює ся якъ „йі", писати знакомъ „ї" (зъ двома точками), н. пр. їду, мої, поїти, доброї, (доси писало ся: ѣду, мои, поити, доброи). То „ї" треба писати такожь тамъ, де оно мягчить попередну со-

---

10

Гіпнотизмъ.*)

(Дальше.)

V.

Вплывъ гіпнотизму на волю. Гіпнотизмъ яко способъ лѣченя и выхованя. Гіпнотизмъ передъ судомъ.

Мы видѣли вже въ попереднôмъ, що гіпнотизмъ вôдбирае чоловѣкови можнôсть розпоряджати свобôдно самымъ собою и ставить его пôдъ вплывъ другого. Такожь пôзнали мы, якій есть его вплывъ на память, а головно то, що черезъ гіпнотизмъ вытворює ся въ чоловѣцѣ нѣбы якась ще друга, що такъ скажемо, гіпнотична память, котра въ позагіпнотичнôмъ станѣ або лишае ся, або й зовсѣмъ щезае. Поглядьможь теперь, якій есть вплывъ гіпнотизму на волю чоловѣка и якъ она проявляє ся разомъ зъ тою позагіпнотичною памятею та якъ довго може она тревати.

Коли вже знаємо, що чоловѣкъ въ станѣ гіпнотичнôмъ тратить свою волю а пôддає ся воли другого, и що въ его памяти остає ся щось изъ того, що вôнъ зазнавъ въ станѣ гіпнотичнôмъ, то легко такожь зрозумѣти, що вôнъ пробудившись, може щось и на явѣ ще дѣлати пôдъ давнымъ вплывомъ гіпнотизму. Зъ того отже выходить, що гіпнотизмъ вплывае на волю чоловѣка не лишь въ самôмъ станѣ гіпнозы, але ще й поза нимъ. Єсть се особливо цѣкаве и важне зъявище гіпнотизму. Возьмѣмъ насамперѣдъ такій примѣръ: Гіпнотизеръ каже до загіпнотизованого: „Коли пробудитесь, то пôйдѣть до другои комнаты, возьмѣть тамъ зеркальце, що стоить на столѣ и выкиньте его черезъ вôкно на улицю". Рѣчь майже певна, що коли то бувъ чоловѣкъ дуже вражливый на гіпнотизмъ, то вôнъ то зробить. Нема въ тôмъ впрочôмъ нѣчого незвычайного и надприродного, бо такй неправильнй дѣланя лучають ся намъ дуже часто и на явѣ, а мы кажемо тогды звычайно, що мы „забули ся" Отъ возьмѣмъ хочь бы такій примѣръ изъ звычайного житя: Хтось, записавши ся дуже, кôнчить вже писати и у него на думцѣ засыпати письмо пѣскомъ; въ тôй гадцѣ родить ся у него воля взяти пѣсочницю до рукъ и вôнъ дивить ся на стоячй передъ нимъ приборы до писаня, але замѣсть за пѣсочницю ловить за каламарь и вылнвае чорнило на папѣръ. Робить, кажемо тогды, якъ бы спавъ; и дѣйстно его первѣстну волю, взяти пѣсочницю до рукъ, приспали якйсь иншй гадки и вôнъ, хочь на явѣ, взявъ несвѣдомо каламарь до рукъ. Отже зовсѣмъ подôбный вплывъ на волю чоловѣка мае и гіпнотизмъ въ позагіпнотичнôмъ станѣ. При тôмъ показує ся ще й то, що тому вплывови можна напередъ означити часъ, коли вôнъ мае проявитись на явѣ, и то не лишь на мінуты або годины, але й на цѣлй днѣ, мѣсяцѣ, ба й на довшій часъ. Ліежоа розказує н. пр. про ось такій цѣкавый выпадокъ:

Въ 1885 р. дня 12 жовтня загіпнотизувавъ вôнъ бувъ одного недужого и наказавъ ему въ гіпновѣ такъ зробити: „Дня 12 жовтня 1886 р., (отже за рôкъ), прийдете до дра Лієбольта; я тамъ буду, а вы скажете намъ, що вы вже вôдъ року такъ здоровй на очи, що ажь взяла васъ охота прийти до насъ и подякувати намъ. Вы насъ тогды обôймете. Вôдтакъ побачите, якъ до комнаты доктора вôйде выучена малпа и буде ѣздити на выученôмъ до того псѣ. Коли они вже скôнчать свою штуку, то побачите, що до комнаты вôйде циганъ зъ усвоєнымъ медведемъ. Циганъ дуже утѣшить ся, коли побачить пса и малпу, бо вôнъ гадавъ, що вже ихъ стративъ. Медвѣдь буде танцювати, а вы прийдете до дра Ліежоа та будете просити, абы вôнъ давъ циганови десять сантимôвъ; вы возьмете тыхъ 10 сантимôвъ вôдъ него и дасьте самй циганови". — И дѣйстно, якъ разъ въ рôкъ, того самого дня, явивъ ся той недужій у дра Лієбольта, дякувавъ за вылѣчене, видѣвъ нѣбы то пса и малпу та цигана, але не обôймавъ докторôвъ, анѣ не видѣвъ танцюючого медведя. Коли его опôсля Ліежоа знову загіпнотизувавъ и спытавъ, длячого вôнъ не зробивъ того всего, що вôнъ ему наказавъ въ попереднôй гіпнозѣ, вôдповѣвъ недужій: „Бо вы менѣ то лишь разъ сказали,

---

*) Гляди ч. 107 „Народнои Часописи".

гласну, отже н. пр.: ліс, лід, в селї, мені, ніс (несу), але ніс (носа).

8. Знакъ „и“ писати тамъ, де его чути, отже син, риби, добрий, шия, бий и т. д., замѣсть дотеперѣшнои буквы „ы“.

9. Букву „ґ“ писати тамъ, де еѣ чути, отже: ґазда, ґанок и т. д.

10. Наконець ухвалено одноголосно друкувати въ книжкахъ шкôльныхъ и кирилицю зъ вôдповѣдными текстами церковно-славяньскими, щобы ученики могли читати молитвы и книги церковнû.

Зъ рускихъ товариствъ.

Минувшои середы вечеромъ вôдбували ся у Львовѣ загальнû зборы „Рускои Бесѣды“, товариства пôдъ котрого зарядомъ стоить нашь народный театръ. Якъ вже звѣстно, зборы задля пôзнои поры и деякихъ формальностей не могли вповнѣ закôнчити ся, тожь будуть ще разъ скликанû надзвычайнû загальнû зборы, на котрыхъ остаточно всѣ справы залагодять ся и вôдбуде ся выбôръ нового выдѣлу. Хôдъ нарадъ на сихъ зборахъ бувъ такій:

Голова товариства дръ Савчакъ сконстатувавши приписане статутами число членôвъ вôдкрывъ зборы а згадавши про покôйного Дамяна Гладиловича, котрый довгû лѣта трудивъ ся у выдѣлѣ товариства и не мало около него заслуживъ ся, завôзвавъ присутныхъ, щобы почтили его память повстанемъ зъ мѣсця. Зôбранû вôддали покôйному ту честь. — По вôдчитаню протоколу изъ попередныхъ загальныхъ зборôвъ вôдчитавъ дръ Косъ справоздане зъ дѣяльности товариства и зазначивъ при тôмъ, що пôсля ухвалы выдѣлу сегорôчнû справозданя зъ дѣяльности выдѣлу а также зъ обороту грошевого будуть обнимати часъ пôвтора року, бо вôдъ сѣчня 1891 р. до 15 мая 1892 р. Зборы товариства вôдбулись минувшого року зъ початкомъ червня, длятого теперѣшный выдѣлъ уважавъ бôльше вôдповѣднымъ здавати справоздане не зъ року адміністраційного, по конець грудня 1891 р., але ажь по часъ теперѣшныхъ зборôвъ. Выдѣлъ товариства вôдбувъ 22 засѣдань, на котрыхъ головно занимавъ ся справами театральными, хочь попри то не оминавъ и иншихъ справъ, якû входять въ кругъ дѣланя товариства. Выдѣлъ стараавъ ся о устроене забавъ для членôвъ товариства; куплено біляръ, устроено три вечерки зъ танцями въ сали тов. Frohsinn-у. На вечеркахъ бавлено ся добре, але все таки до коштôвъ устроеня треба було доложити 130 зр., бо саля дуже много коштувала, а якъ звычайно буває, значнѣйшій недобôръ коштôвъ першого вечерка покрываєсь доходами дальшихъ вечеркôвъ. Выдѣлъ обговорювавъ потребу змѣны льокалю товариства, позаякъ теперѣшный льокаль, при збôльшенôмъ числѣ членôвъ та по уставленю біляру есть за малый. Два члены выдѣлу, мали порозумѣти ся зъ „Просвѣтою“ що до змѣны льокалю, однакъ доси тû заходы не довели до нѣякого результату. Въ сѣмъ роцѣ збôльшено читальню товариства новыми выдавництвами періодичными, а крôмъ того п. Панькôвскій многû періодичнû выдавництва фаховû вôдступивъ до ужитку членамъ товариства. Выдѣлъ не залишивъ брати участь и вôдповѣдно репрезентувавъ ся при нагодахъ публично обходячихъ Русинôвъ. Въ похоронахъ пок. Гладиловича взяло товариство участь, а навѣть одну четверту часть коштôвъ похоронныхъ въ сумѣ понадъ 90 зр. покрыло изъ своихъ фондôвъ; ювилей Лисенка святковано торжественнымъ представленемъ оперы „Рôздвяна нôчь“; при нагодѣ ювилею артиста Стечиньского, справлено и доручено ему срѣбный вѣнець въ честь его заслугъ. Рôвножь давала „Руска Бесѣда“ всяку можливу помôчь товариству „Боянъ“, а дѣяльнôсть сего товариства причинилась также до оживленя руху въ „Рускôй Бесѣдѣ“. — Число членôвъ товариства дойшло до поважного числа, бо всѣхъ членôвъ есть теперь 104.

Дръ Савчакъ доповняючи справоздане секретаря що до хаты, сказавъ, що товариство „Просвѣта“ разомъ зъ вôдпоручниками „Рускои Бесѣды“, зложило комітетъ зъ трехъ людей: дра Савчака, Вол. Шухевича и дра Федака и поручено ему занятись змѣною льокалю. Розглянено ся за льокалями и найдено оденъ въ каменици Леваковского въ Ринку. Комітетъ высказавъ свою опінію, але выдѣлъ тов. „Просвѣты“ уважавъ сей льокаль невôдповѣднымъ. Дальшû кроки на разѣ не ведуть ся.

П. Володимиръ Шухевичь складавъ въ имени тов. „Боянъ“ подяку за вôдступлене комнатъ „Рускои Бесѣды“ на вправы, а членамъ „Рускои Бесѣды“ за прихильнôсть для „Бояна“ и просивъ о дальшу пôдпомогу. „Руска Бесѣда“ казавъ бесѣдникъ се таке товариство, котре не повинно вести житя вымушеного пôсля параграфôвъ, а повинно жити своимъ питомымъ звычайнымъ житемъ. Завязує ся у Львовѣ „Клюбъ жѣнокъ“ и треба бы подумати про якесь помѣщене для того товариства. Найлѣпше було бы, коли бы три товариства: „Руска Бесѣда“, „Боянъ“ и „Клюбъ жѣнокъ“ держали ся разомъ, бо мають схôднû цѣли, именно розбудити товариске житє мѣжь львôвскими Русинами. Кождый мусить признати, що теперѣшный льокаль „Рускои Бесѣды“ не може помѣстити обохъ згаданыхъ товариствъ, для того по вакаціяхъ мусѣли бы оба товариства найти собѣ окреме помѣщене. Доси було такъ, що „Руска Бесѣда“ тримала ся спôльно зъ „Просвѣтою“, але теперъ „Просвѣта“ мае збôльшеный кругъ дѣланя и також потребує бôльшого льокалю, а позаякъ дуже трудно було бы найти льокаль, де бы и для „Р. Бесѣды“ разомъ зъ „Бояномъ“ та „Клюбомъ“ було зъ пять кôмнатъ и для тов. „Просвѣта“, то може треба бы вôдлучитись вôдъ „Просвѣты“ та окремо примѣститись.

П. Кость Паньковскій пояснивъ причины, за для котрыхъ выдѣлъ „Просвѣты“ не мôгъ пристати на льокаль, предкладаный комітетомъ. (Д. б.)

Дописъ.

Зъ Житомира (въ Россіи).

(Волыньскû торжевства и 19 а не 300 Галичанъ на нихъ).

Вôдъ одного изъ нашихъ знакомыхъ въ Житомири, столици волыньскои ґуберніѣ въ Россіи, одержали мы оногды письмо, въ котрôмъ вôнъ мѣжь иншимъ такъ намъ пише:

...„А теперь розкажу вамъ дещо про нашû волыньскû торжества, въ память основаня першого епіскопства на Волыни. Вы тамъ за границею думаете може, що то Богъ знає яке величаве торжество, а у насъ оно отъ якъ добрый празникъ або якій вашь вôдпустъ, лишь що на приказъ та ще и при участи кôлькохъ баталіонôвъ войска и войсковои музыки, отъ такъ якъ то буває у васъ на Іорданьске свято або на Боже тѣло. Торжества тû розпочались въ Почаєвѣ дня 14 мая, богослуженемъ, котре вôдслуживъ въ тамошнôй церквѣ житомирскій епіскопъ. Народу въ той день зôбралось не бôльше якъ до 8000, а зъ того вже видите, що участь въ нѣмъ богомольцѣвъ не велика. Требажь ще й то зважити, що помѣжь ними було немало такихъ, котрû рôкъ рôчно приходять до Почаева зъ подальшихъ ґуберній, головно зъ воронежскои и курскои, а котрыхъ сû торжества певно не притягнули. Нашь селянинъ на такû торжества не скорый, вôнъ для нихъ байдужный и на-

---

а тамто два разы“. Пробудившись по сѣй другôй гіпнозѣ, забувъ вôнъ вже на все зъ попередной и послѣдной гіпнозы.

Вже изъ повысшого примѣру видимо, що гіпнотизмъ мае якійсь дивный и невыясненый доси вплывъ на волю и взагалѣ на духовый станъ чоловѣка, бо вôнъ робить на явѣ не лишь то, що ему въ гіпнозѣ наказано и до того ще въ точно означенôмъ часѣ, але й видить рѣчи, котрыхъ на дѣлѣ нема, або робить то, чого бы при зовсѣмъ здоровôй и повнôй свѣдомости не зробивъ. Можна бы на то хиба сказати, що чоловѣкъ западае тогды въ якійсь пôвгіпнотичный станъ. Коли спытати людей длячого они то робили, що имъ въ гіпнозѣ пôддано, то они самû не умѣють того пояснити; однû кажуть, що имъ „отъ щось такъ впало на гадку“, другû зновъ, що ихъ щось дуже „перло“ до того. Се друге пояснене можна бы порôвнати зъ деякими проявами у дѣтей, въ котрыхъ не разъ проявляєсь якась не понятна сила, котра пре ихъ робити щось, о чôмъ они переконанû, що то зле и що впрочôмъ противить ся ихъ спокôйнôй розвазѣ; есть то може и той станъ хвилевого омуту свѣдомости свого дѣланя якій стрѣчаемо крôмъ у дѣтей также у злодѣѣвъ и у людей налоговыхъ. Що се порôвнане не есть такъ зовсѣмъ безосновне, переконує насъ ще бôльше той характеристичный фактъ, що люде, котрû роблять щось такого на явѣ, що имъ пôддано въ гіпнозѣ, выдумують неразъ собѣ самû такû байки, котрû мають оправдати то ихъ дѣлане, зовсѣмъ такъ якъ то роблять дѣти. Чоловѣкъ, котрому въ гіпнозѣ приказано якогось другого убити, выдумує самъ собѣ причину длячого вôнъ его мае убити. Одному чоловѣкови наказано въ гіпнозѣ здоймити зъ вôкна вазонокъ и поставити на софѣ а вôдтакъ тричи ему поклонити ся. Вôнъ такъ и зробивъ и коли его вôдтакъ спытали, длячого вôнъ то зробивъ, то вôнъ вôдповѣвъ, що ему здавало ся, що ростина въ вазонку потребує бôльше тепла, але вôнъ не кланявъ ся вазонкови лишь самъ собѣ, бо хотѣвъ тымъ самъ собѣ заявити признане за свою быстроумнôсть. Подаемо тутъ за дромъ Мольомъ ще кôлька цѣкавыхъ примѣрôвъ позагіпнотичного дѣланя гіпнотизму на волю чоловѣка.

Моль сказавъ до одного трицятьлѣтного чоловѣка пôдчасъ гіпнозы: Коли пробудитесь то скоро побачите, що я заложу ногу на ногу, здоймете заразъ каламарь изъ стола и поставите на столець. По якôмсь часѣ, коли той чоловѣкъ вже бувъ пробудивъ ся изъ сну гіпнотичного, заложивъ Моль ногу на ногу а у того чоловѣка стали тогды очи стовпомъ, якъ у загіпнотизованого, споглянувъ на каламарь, не мôгъ вже добре говорити а вôдтакъ вставъ взявъ каламарь изъ стола и поставивъ на стôльци. Вôнъ очевидно на самъ знакъ, даный гіпнотизеромъ ногами, запавъ въ гіпнозу. — Одной пани, котру вôнъ загіпнотизувавъ, пôддавъ вôнъ, щобы она, коли пробудить ся, смѣяла ся страшно зъ якогось пана, а другому щобы выставила языкъ. Она такъ и зробила; колижь еѣ спытали, чого она такъ смѣє ся, то она вôдповѣла зовсѣмъ спокôйно и поважно, що не смѣяла ся, але й заразъ, коли споглянула на того пана зачала зновъ зъ него смѣяти ся и зновъ запытана казала, що не смѣяла ся. Такъ само выставивши языкъ другому панови выпирала ся того рѣшучо. Очевидно не знали въ тôй хвили, коли то робила, що робить, була хвилево въ переходячôмъ станѣ гіпнозы. — Оденъ мужчина забувавъ въ позагіпнотичнôмъ станѣ свое прôзвище за кождый разъ, коли гіпнотизеръ затиравъ руки, але въ кôлька днѣвъ забувъ вже зовсѣмъ, що на той знакъ мае забути свое прôзвище. — Ще иншій чоловѣкъ, котрому въ станѣ гіпнотичнôмъ наказано по гіпнозѣ замѣшати карты, взявъ ся дѣйстно ихъ мѣшати. Въ тôй хвили пôддано ему, щобы вôнъ, коли буде бити година пôдскочивъ три разы. Вôнъ перемѣшавши карты, бувъ зовсѣмъ притомный, тогды вже не можна було нѣчого вмовити въ него, нѣчого ему пôддати; колижь била година, вôнъ схопивъ ся и пôдскочивъ тричи. Выходить зъ сего ясно, що въ тôй хвили, коли вôнъ мѣшавъ карты, бувъ въ станѣ гіпнотичнôмъ, выкликанôмъ черезъ пôддане въ гіпнозѣ; въ тôй отже хвили можна ему було щось пôддати такъ само якъ въ станѣ гіпнотичнôмъ.

Але люде, що пôддають ся легко вплывамъ гіпнотизму, не завсѣгды або бодай не легко пôддають свою волю пôдъ волю гипнотизера, особливо въ такихъ выпадкахъ, въ котрыхъ они сильно переконанû, що такъ не треба робити, або въ котрыхъ навыкли зъ да-

зывае ихъ „казьонными“ (т. с. такими, котрî вôдбувають ся на приказъ правительства и на котрî „казна“ т. е. каса державна дае грошѣ *Ред.)*, а вôдтакъ у насъ занятî люде теперь дуже й роботами въ поли. Всажь такі найбôльша маса богомолцѣвъ то були мѣсцевî селяне и православнî священники; интеліґенціѣ свѣтскои було мало, приѣхавъ майже лишь той хто мусѣвъ, або хто мавъ, якъ то у насъ звычайно бувае, якій въ тôмъ интересъ.

„Зъявились у насъ такожь и вашî Галичане, а то дръ Климъ Ганкевичь, Иванъ Левицкій и ще якійсь третій, котрого имени я вже не мôгъ розвѣдати и панѣ Бѣлецка, жѣнка звѣстного вамъ Теодора Бѣлецкого, що то кôлька лѣтъ тому назадъ перенѣсъ ся до Россіѣ, и 19 салянъ галицкихъ, о скôлько я мôгъ розвѣдати, зъ Брôдщины и Золочѣвщины. Галицкими паломниками-селянами опѣкувавъ ся тутъ о. Софроній Прачукъ, бувшій Василіянинъ, що втѣкъ зъ Бучача. О скôлько я мôгъ провѣдати, то опѣка его не конче була щедра, бо вôдъ коли померъ Наумовичь то й о. Прачукови урвало ся, бумажки (банкноты *Ред.*) не пливуть вже такъ якъ бувало; ну, а коли теперь може трошки и поплыли, то при добрôй нагодѣ треба було щось и заробити. О. Прачукови позволено такожь и выдавати перепустки галицкимъ паломникамъ на свобôдный выѣздъ за границю.

„Але вернѣмъ до самого торжества. По богослуженю першого дня въ Почаевѣ, выголосивъ самъ житомирскій владика проповѣдь, а вôдтакъ двигнувъ ся походъ зъ образомъ Бого-Матери до Радивилова, абы зъ вôдси вздовжь границѣ пôти дальше ажь до мѣста Володимира Волыньского. Въ походѣ тôмъ поступали такожь два баталіоны пѣхоты зъ войсковою музыкою. Зъ Радивилова вернуло вôдтакъ войско назадъ на свои кватиры, а радивилôвска залога супроводжала походъ дальше. Въ Волыни стане походъ мабуть ажь дня 22 або 23 мая и тогды ажь розпôчнуть ся торжества на добре, бо сподѣвають ся тамъ приѣзду высокихъ достойниковъ“.

На сѣмъ кôнчить нашъ дописуватель, обѣцюючи познѣйше написати ще дещо бôльше а въ дописцѣ доносить намъ ще про приѣздъ оберпрокуратора св. синода, про котрый мы вже давнѣйше доносили. Зъ дописи тои можуть нашî читателѣ пôзнати, що вовсѣмъ неправдива була вѣсть, розпущена декотрыми ґазетами, будьто бы ажь 300 галицкихъ селянъ выбрало ся на тî торжества. Були тамъ якîсь селяне але то певно тî самî, що при кождôй нагодѣ, доки можна, показують ся въ надѣѣ, що то имъ добре оплатить ся. А може дехто смѣлѣйшій и перебравъ ся за галицкого селянина на показъ, якъ то бувало давнѣйше при подôбныхъ нагодахъ? — Сего очевидно нашъ дописуватель не мôгъ сконстатувати.

Переглядъ політичный.

Зъ причины надходячихъ Зеленыхъ святъ настане въ засѣданяхъ Рады державнои перерва на оденъ тыждень але комісія для управильненя валюты буде радити и дальше.

Новый буковиньскій президентъ краю бар. Кравсъ приѣхавъ вже вчера до Черновецъ и ґр. Паче выѣхавъ зъ родиною до Вѣдня на нову посаду.

Зъ Копенгаґи починають вже гостѣ розъѣзджати ся. Зачувати, що и царь зъ наслѣдникомъ престола выѣде на кôлька днѣвъ, але вôдтакъ назадъ поверне. — Есть майже рѣчею певною, що наслѣдникомъ Ґірса стане вѣденьскій амбасадоръ кн. Лабановъ-Ростовскій. Нелидовъ старае ся вже о его мѣсце.

Кн. Фердинандъ болгарскій выѣхавъ зъ Вѣдня до Лондону-

Новинки.

Львôвъ дня 30 Мая.

— **Є. Цѣс. и Кор. Высокость, Найд. Архікнязь Альбрехтъ** переѣхавъ черезъ Перемышль дня 25 с. м. о год. 7 мін. 15 рано. На двôрци повитали Найд. Гостя: командантъ корпуса ґен. Ґалькочій, командантъ крѣпости Рошковскій, радникъ Намѣстництва Ґорецкій, бурмістръ мѣста Дворскій, заступникъ маршалка повѣтового дръ Чайковскій, президентъ Дылевскій и начальникъ повѣт. дирекціѣ скарбовои Несторовичъ. Найдост. Архікнязь выѣхавъ разомъ зъ прибôчною дружиною зъ двôрця до готелю „Вікторія“, вôдтакъ оглянувъ укрѣпленя въ Болестрашичахъ и Уйковичахъ, по полудни бувъ на обѣдѣ въ войсковôмъ касинѣ а о год. 4-ôй мін. 30 выѣхавъ до Вѣдня.

— **Именованя**. II. Міністеръ торговлѣ именувавъ почтового контрольора, Ивана Капустиньского у Львовѣ управителемъ почтовымъ въ Самборѣ. — Ц. к. высшій судъ краевый у Львовѣ уменувавъ канцеліста ц. к. суду повѣтового въ Теребовли, Григорія Хая, канцеляріиными адъюнктомъ ц. к. окружного суду въ Тернополи.

— **Приватнî испыты зъ ручныхъ робôтъ жѣночихъ** розпôчнуть ся въ львôвской женьской семінаріи учительскôй дня 25 червня въ суботу о 8-ôй год. рано. Кандидатки, що намѣряють складати той испытъ, мають внести свои поданя до Дирекціѣ заведеня (ул. Скарбкôвска ч. 39) до дня 18 червня с. р. и залучити: метрику уродженя на доказъ скôнченого 18-го року житя, свѣдоцтво здоровля, свѣдоцтво моральности и послѣдне свѣдоцтво шкôльне.

— **Загальнî зборы рускои читальнѣ** въ Городенцѣ вôдбули ся дня 8 с. м., а на зборахъ явило ся до 60 членôвъ. По справозданю и удѣленю старому выдѣлови абсолюторіѣ приступлено до выбору выдѣлу на сей рôкъ. Головою выбрано о Олександра Осадцу, а до выдѣлу пп. Олексѣя Бачиньского дяка, Михайла Лавришка, Ивана Гошоватюка и Михайла Барабаша. Выдѣлъ уконституовавъ ся 18 мая въ той способъ, що заступникомъ головы и секретаремъ выбрано Михайла Лавришка, бібліотекаремъ Ивана Гошоватюка, касіеромъ Михайла Барабаша а господаремъ читальнѣ Олексѣя Бачиньского.

— **Рускî товариства черновецкî** постановили устроити въ день 2 червня вечерокъ въ память нашихъ найпершихъ поетôвъ Шевченка, Шашкевича и Федьковича, однакожь задля обширнѣйшихъ приготовленъ порѣшили вôдложити сей вечерокъ на познѣйше, а часъ коли вôнъ вôдбуде ся, ще не означено. На вечерокъ сей прибуде до Черновецъ такожь дванацятка спѣвацкого товариства „Львôвскій Боянъ“.

— **Посольске справозданє**. Въ Бережанахъ стававъ дня 20 мая с. р. передъ своими выборцями послъ п. Шелискій, здаючи справозданє зô своеѣ посольскои дѣяльности. „Утѣшаючою ознакою, — якъ доносять до Przegląd-у — що нашъ нарôдъ интересує ся справами політичными, була обставина, що зôбрало ся сто кôлькадесять выборцѣвъ селянъ крôмъ численныхъ выборцѣвъ зъ мѣста Бережанъ. П. Шелискій обговорювавъ напередъ справу фінансову, вытолкувавъ, для чого голосувавъ противъ пôдвысшеня о 3 кр. додаткôвъ и зазначивъ, яке становище займе при проектованôй конверсіи довгôвъ краевыхъ. Вôдтакъ сконстатувавъ успѣшный зворотъ въ справѣ рускôй. Обговорюючи розвôй шкôльництва и пôдвысшенє дотаціѣ для учителѣвъ, вôзвавъ ихъ, щобы показали свою вдячнôсть краеви за великій новый тягаръ, якій край буде поносити, своимъ поступованємъ и успѣшною дѣяльностію въ напрямѣ просвѣты народнои. Вôдтакъ говоривъ про потребу побôльшеня числа послôвъ зъ мѣстъ и про справедливе жаданє мѣста Бережанъ о осôбного посла на Соймъ краевый. Вкôнци обговорювавъ справу соли и кôлька иншихъ. По интерпеляціяхъ, внесеныхъ дмъ Вольскимъ, дмъ Шецлемъ, дмъ Цавдероромъ и п. Турскимъ, на котрî посолъ осôбно вôдповѣдавъ, удѣлили ему зборы, на внесенє п. Ґертлєра, бурмістра мѣста Бережанъ, одноголосно вотумъ довѣрія.

— **Місія духовна.** Въ Сѣльци-белскôмъ пôдъ Кристинополемъ вôдбуде ся въ празникъ Сошествія св. Духа, т. є. въ дняхъ 5, 6, 7 и 8 червня с. р. чотиродневна місія. Місія вôдбуде ся коштомъ мѣсцевого пароха, члена выдѣлу товариства св. апостола Павла.

— **Новî церкви**. Въ селѣ Костельникахъ и Скопôвцѣ, стан. епархіѣ побудовано новî церкви. Посвяченя церкви въ Костельникахъ довершивъ дня 23 с. м. о. Вас. Фаціевичъ, архіпресвитеръ стан. капітулы, при участи духовеньства залѣщицкого деканата, а въ Скопôвцѣ посвятивъ церковь о. деканъ Партицкій. Сю церкву побудовано головно зъ добровôльныхъ датковъ безъ конкуренціѣ, бо сѣльце Скопôвка числить ледви 300 душь.

— **Жертвы обманьства**. Дописуватель Kurejera lwowsk-го зъ Самбора доносить, що дня 27 с. м. стрѣтивъ при дорозѣ коло радловецкого лѣса громадку Мазурôвъ, зложену зъ 10 чоловѣкôвъ и 6 женщинъ, що вертали пѣшки о голодѣ и безъ крейцара зъ Черновецъ до Ряшева. Люде тî розказували, що якесь жидôвске „бюро“ въ Кольбушевôй завербувало 160 Мазурôвъ зъ ряшôвского повѣта на роботу, а жидъ, котрый отсю громадку (зъ Братковичь, коло Глогова) замавлявъ, обѣцявъ имъ роботу „въ нашôмъ краю“ на Буковинѣ, заплативъ имъ білеты и давъ по 40 кр. „стравного“. Въ Чернôвцяхъ сказавъ вôнъ имъ, що тутъ роботы не дôстануть ажь въ Румуніѣ, а що не мали паспортôвъ, то хотѣвъ ихъ перевести потайкомъ за границю. Селяне заразъ спостерегли хитрôсть того жида, котрого нѣхто имени зъ нихъ не знае, що вôнъ хоче ихъ, Богъ вѣсть, куди запроторити, а може деякî дѣвчата выслати десь дальше на Всхôдъ, тому й спротивились та рѣшились, якъ Вогъ дасть, безъ крейцаря вернули до батькôвскихъ загородъ.

— **Великій огонь**. Вчера т. є. въ недѣлю передъ полуднемъ о 11 год. выбухнувъ въ Копычинцяхъ великій огонь, котрый знищивъ бôльшу часть мѣста. Тысячѣ людей остались безъ даху и куснка хлѣба.

— **Война противъ папѣросôвъ**. Въ Сполученыхъ Державахъ пôвнôчнои Америки зажадано вôдъ конґресу, абы выдавъ законъ, обмежаючій продажь папѣросôвъ и оподаткувавъ ихъ до 40 долярôвъ (около 100 зр.) вôдъ тысяча штукъ. Статистика бо выказала, що минувшого року понадъ 100 хлопцѣвъ понизше 16 лѣтъ померло въ наслѣдокъ куреня папѣросôвъ, а крôмъ того и значне число недозрѣлыхъ дѣвчатъ та молодиць, середъ котрыхъ куренє папѣросôвъ ширить ся якъ епідемія. Въ державѣ Онтаріо вже навѣть выдано законъ, заказуючій курити малолѣтнымъ пôдъ карою 5 долярôвъ, а на продавцѣвъ малолѣтнымъ наложено такожь 15 долярôвъ кары.

— **Страшный цикльонъ** навѣстивъ мѣсто Веллінґтонъ въ державѣ Канзасъ, въ Америцѣ. Цикльонъ збуривъ мѣсто и пятьсотъ осôбъ утратило житє. Въ самôмъ середмѣстю повставъ огонь.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 30 мая. Депутація угорскихъ Румунôвъ була у міністра Седенія, щобы почути рѣшенє въ справѣ еѣ авдіенціѣ у Є. Вел. Цѣсаря. (Румуны приѣхали жалувати ся на Мадярôвъ).

Берлинъ 30 мая. Въ тутешныхъ кругахъ не знають нѣчого о приѣздѣ царя въ четверъ до Кіль.

Брукселя 30 мая. Бôльшôсть вчерашныхъ выборôвъ до радъ провінціональныхъ, выпала въ дусѣ клерикальнôмъ.

венъ давна не пôддаватись чужому впливови. Дельбефъ, котрый въ сѣмъ напрямѣ робивъ дослѣды, розказує про такій выпадокъ. Вôнъ мавъ служницю, котра одного разу вôдогнала закравшихъ ся злодѣѣвъ тымъ, що настрашила ихъ набитымъ револьверомъ. Вôнъ загіпнотизувавъ еѣ, казавъ вôдтакъ двомъ своимъ приятелямъ перевертати старî ґазеты, а въ служницю вмовивъ, що то злодѣѣ, казавъ ѣй взяти револьверъ (розумѣесь ненабитый) и стрѣляти. Служниця послухала, взяла револьверъ, станула пôдъ дверми але вôдтакъ вôдозвала ся до Дельбефа: „Нѣ пане, не хочу ихъ убивати. Однôй пани въ Нансі пôддано въ станѣ гіпнотичнôмъ, щобы она украла срѣбну ложку и всунула другôй до кишенѣ абы тымъ способомъ не звернути пôдозрѣня на себе; она украла ложку, але не хотѣла нѣякъ пôдсунути еѣ другôй. Другôй особѣ пôддано, щобы она украла щось изъ стола. По хвили стала она дуже крутити ся коло стола а вôдтакъ сказала: Ну, мôй Боже, коли вже такъ мусить бути! — и вхопила той предметъ. Загіпнотизованî не хотять котрыхъ люблять нѣчого зробити злого особамъ и грозять, що коли буде ся ихъ до того змушувати, то они ихъ не послухають и не пробудять ся изъ сну гіпнотичного. Наконець треба ще й то згадати, що особы зъ сильнымъ почутємъ соромливости и моральности не хотять робити того, що противить ся тымъ ихъ чувствамъ а особы, котрî навыкли держати щось въ глубокôй тайнѣ не выговорять ся зъ тымъ навѣть и въ станѣ гіпнотичнôмъ.

(Дальше буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кроховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ припимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

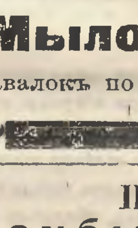
Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ въ лакôтками, также по цукорняхъ.

Штучнѝ 73

зубы и щоки

пôсля найновѣйшого системы американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ также всякѝ направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты спорудже ателіе дентистично-технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.
дôмъ Вел. п. Штромеиґера.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВѝ ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.